Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26469
Copyright: Admont, Benediktinerstift

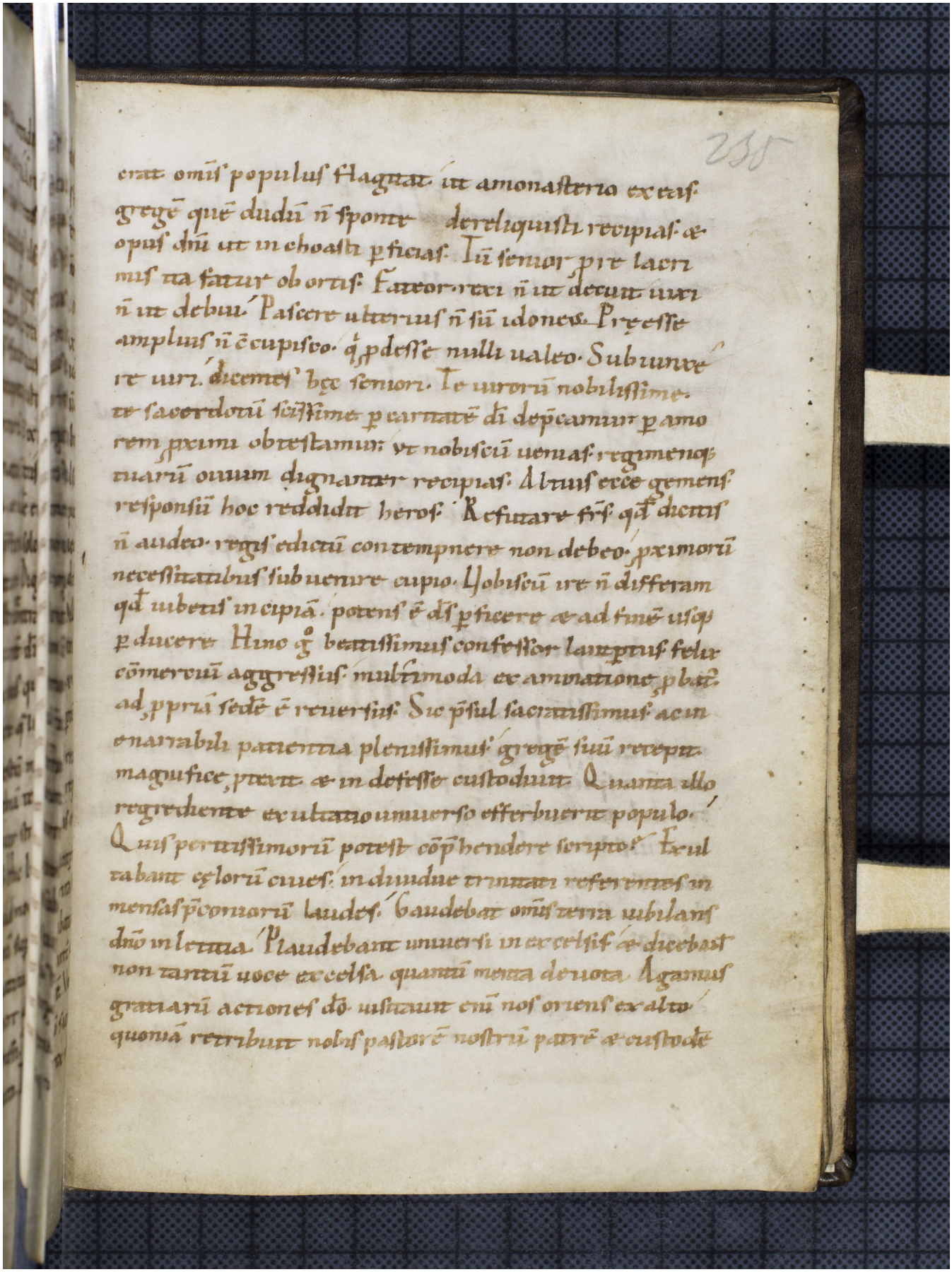

235

erat omis populus flagrat ut a monasterio ex tuis
gregē quē diu ñ sponte dereliquisti recipias. ac
opus dñi ut in choasti pficias. Tū senior pre lacri
mis ita fatur ob ortis. Fateor reci ñ ut decuit uiri
ñ ut debui. Pascere ulterius ñ sū idoneus. Preesse
amplius ñ ē cupisco. q̄ p desse nulli ualeo. Subuenire
ut uiri. dicemus hec senior. Te uirorū nobilissime
ac sacerdotū sōlissime p carnalē di deprecamur p amo
rem proximi obtestamur. vt nobis cū uenias. regimenq;
tuarū omnium dignanter recipias. Altius ecce gemens
responsū hoc reddidit heros. Refutare frs. q̄ dictis
ñ audeo. regis edictū contempnere non debeo. proximorū
necessitatibus subuenire cupio. Vobiscū ire ñ differam
q̄ uberis incipiā. potens ē dñs pficere ac ad finē usq;
p ducere. Hinc q̄ beatissimus confessor laureatus felix
cōmeruit aggressus. multimoda ex amoratione p beatū
ad ppriā sedē ē reuersus. Sic p sul sacratissimus ac in
enarrabili patientia plenissimus gregē suū recepit
magnifice p tractat ac in defesse custodiuit. Quanta illo
regredente exultatio uniuerso efferbuerit populo.
Quis peritissimorū potest cōprehendere scriptor. Exul
tabant celorū ciues. in diuidue trinitati referentes in
mensas p conuiuarū laudes. Gaudebat omis terra iubilans
dño in letitia. Plaudebant uniuersi in excelsis ac dicebant
non tantū uoce excelsa. quantū mente deuota. Agamus
gratiarū actiones dō. iustitiam eiū nos oriens ex alto
quoniā retribuit nobis pastorē nostrū patrē ac custodē